

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 2000. ГОДИНЕ
ГОДИНА XI БРОЈ 1159

ГРАДСКИ ИЗБОРИ 2000.

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ПРЕДСЕДНИК
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ
КАНДИДАТ
ЗА ПРЕДСЕДНИКА
СР ЈУГОСЛАВИЈЕ

МИРОСЛАВ ДРАМЛИЋ
КАНДИДАТ
ЗА ГРАДСКОГ ОДБОРНИКА
У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ 21
ГРОЦКА 2

ИЗБОРНА ЈЕДИНИЦА 21 ГРОЦКА 2

**МЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ:
ЛЕШТАНЕ, ВИНЧА,
БОЛЕЧ И РИТОПЕК**

МИРОСЛАВ ДРАМЛИЋ

Рођен 21. 5. 1949. године
Саобраћајни техничар
Члан Централне отаџбинске управе
Српске радикалне странке

После више од педесет година тамновања и заточеништва српског националног духа, на нашим просторима су се десила нека друштвена померања. Истини за вољу, те промене се више назире и слуте, него што су стварне; чак у појединим тренуцима изгледа да је све остало исто, декларативно и догматично, али другачије упаковано. Ипак, у том, сада већ историјском тунелу, назире се светлост, или бар зрачак светлости који указује да за српски национ, уколико добро запажа и види, ипак постоји прави излаз. Излаз из овог времена, које прети да постане колотечина у најружнијем смислу, Срби морају да пронађу демократским путем. Једини демократски и легални пут, пут светлих историјских промена, јесу избори.

Српски радикали долазе

Пред Србима су председнички, савезни и локални избори на којима би српски страдалници морали да исправе деценијске грешке, које су од лепог српског платна направиле трулу крпу. Време је променљива категорија, која засигурно пише и мења нашу историју, и зато, браћо и сестре, учинимо нешто за себе. Повратимо оно што су други покушали да нам отму и угуше – српску част и образ.

Олако изречена обећања углавном изговарају непромишљени и неодговорни људи, а таквих је доста народном бићу, које одавно стење под бременом терета. Сасвим је природно да се човек, када га задеси несрећа, нада победи доброте и правде. Много тога нас је задесило, зато би ваљало обратити пажњу на оно што

говоре честити и поштени људи – српски радикали, јер само они ни у ком погледу нису изневерили српско национално биће. Обећања српских радикала нису велика, али су сигурна, и представљају отворени пут којим би требало кренути, ако хоћемо да добијемо будуће битке, које живот као неминовност ставља испред нас.

„Стварност има оштре контуре, не могу нас убити, али нас могу повредити”, започео је разговор Мирослав Драмлић, кандидат за градског одборника Српске радикалне странке из Болеча. „Истина је увек на страни губитника, али док ми, Срби, дођемо до ње, питање је шта ће остати од нас. Разудиће нас у потпуности ова белосветска гамад, која се слободно шета нашом српском земљом. Зато не смемо да оклевамо. Немамо много времена за бављење емоцијама, јер одговорност за будућа дешавања је на нашим леђима. Понекад ми се чини да већи број Срба и није свестан да живимо у времену када се пише најзначајније странице историје народног бића. Српска простодушност и само нама својствене илузије о томе како ће нас, ипак, небеске и јаке силе спасити и избавити од овог ропаца, нису ништа друго до сан. Стварност је нешто друго, она је пуна проблема и зато морамо решавати пре свега проблеме у унутрашњој политици, како бисмо заузели добар правац према спољашњим проблемима, иначе...”

Мирослав Драмлић је човек који одише енергијом и муњевитом брзином размишља о свим проблемима. Свако чекање, по његовом мишљењу, није само губитак времена, већ одраз несигурности и неспремности,

а српски радикали су своју доследну и домаћинску политику увек спроводили ефикасно и енергично.

Ко је Мирослав Драмлић

Мирослав Драмлић је рођен у Чачку, 1949. Године. Припада оној средњој, али зрелој и стабилној српској генерацији, која чак ни у Брозово време није изневерила поштовање традиционалних српских обичаја и слава, мада се то у том мрачном периоду српске историје, није смело, јер је Броз забранио, из жеље да угуши све национално у Срба.

Драмлићи су увек били стабилни и јаки, карактерни људи који су се тиоистичким послушницима одупирали на све могуће начине, и увек остали часни и одговорни. Зато су их комшије и пријатељи волели и поштовали. За њиховим одлукама поводило се пола улице, насеља, места.

Њу и српски опанак су оно чега се ниједан српски унук не стици – тако је и са Мирославом Драмлићем и како стара српска традиција налаже – сваки гост, био путник намерник, или случајни пролазник, увек мора бити понуђен и почашћен. Тако је одувек у дому Драмлићевих, тако је и данас, када је Мирослав Драмлић своје огњиште, због природе посла, преселио из Чачка у Болеч. Супруга Славица и три сина наследника прате Мирослава у свим пословима. Заједно су и у добру и у злу. Као свака Српкиња, Славица је вредна домаћица, добра куварица, и најважнији стуб у кући. Славица не пати од помодних манира, и потребе да буде виђена по београдској чаршији у друштву супруга Мирослава, који је и посланик у На-

родној скупштини Републике Србије. Не воли она такве лудорије, а не пати ни од жеље за сликањем, а могла би, јер све јој је то надхват руке. Могла би са својим комшинацама да прича о модним трендовима, али, не занимају је празне чаршијске приче, јер су губитак времена, а она толико тога има да уради, јер није лако водити приватну фирму, бити добра супруга и још боља мајка. Српкиње су увек имале доста обавеза, јер тако захтева патријархална средина у којој одрастамо, и традиција у којој нас родитељи васпитавају.

Политика је саставни део живота

Драмлићево бављење политиком Славица и синови посматрају с великом дозом навијачког, што је сасвим природно, јер су и они припадници велике породице, која се зове Српска радикална странка. Реч је о породици која своје планове и животне путеве повезује искључиво са заштитом националних интереса. На питање да ли је политика пореметила складан породични живот и како се обрео у политичким водама, Мирослав Драмлић каже:

„Политика је саставни део живота на овим просторима. Једноставно, она је наша стварност, и некако сасвим спонтано сам почео активно да учествујем у политичком животу Србије. Један сам од оснивача Српске радикалне странке, и наравно, као и све српске радикале, одушевио ме је харизматични лик др Војислава Шешеља. Затим, сва дешавања на овим просторима у току неколико последњих деценија, учрталла су мој национални пут. Оштар и бригак језик, као и храброст у супротстављању животним проблемима саставни су део мог живота. Српска радикална странка је моја велика, друга породица и наш пут је сасвим јасан, доследан и домаћински, однос према земљи патриотски. Заиста сам поносан што сам српски радикал.

О томе какви смо ми српски радикали најбоље сведочи пример Земуна, али и наш улазак у Савезну и Републичку владу променио је много тога. О томе наши коалициони парт-

нери не желе много да говоре, али је то истина. Захваљујући нашем инсистирању, пензионерима су исплаћене заостале пензије, а један од наших успеха представља и увођење обвезница на име закаснелих социјалних давања. Имало би много тога да се исприча о нашем раду, али сматрам да је много боље када о нама и ономе што смо урадили, говори народ. Ми се бавимо политиком на прави, нов, домаћински начин, што се за остале политичке странке не би могло рећи.”

Прича о Мирославу Драмлићу је сасвим једноставна, личи на све српске приче у којима се негују традиционални породични односи. Поштен у контакту са својим пријатељима, комшијама, али и у односу према графичко-издавачком послу, којим се

бави последњих петнаест година, Драмлић не оклева да већи део терета и одговорности понесе на сопственим плећима. Једноставно, такав је и зато га народ воли. О томе колико је Драмлићевим пресељењем добио Болеч најбоље говоре комшије, становници овог београдског насеља.

У служби народа

Мирослав Драмлић се не плаши непознатих и недоживљених ситуација, али се боји лоших и искварених људи, који се ките разноврсним епи-

тетима, позивајући се на „демократске принципе” Запада. По њему, све што долази са Запада, па чак и њихова такозвана демократија, није ништа друго до лепо упакована превара, шарена лажа за наивне, и свака та превара има само један циљ – што више сатанизовати и уништити српско народно биће. За Драмлића је патриотизам светиња, о којој не треба причати, обавеза према отаџбини, према сенима мртвих хероја, али и према будућим генерацијама, којима ваља оставити државу постављену на здраве и стабилне темеље. Наравно, такву државу, и такву стабилност могу да остваре само честити и одговорни људи, који власт не схватају као манипулисање људима и уживање у привилегијама које она доноси. По њему, власт је одговорност, ефикасно решавање стварних

и стално присутних проблема, а на нашу несрећу, њих је много.

Наопаки ред ствари често нам је стварао проблеме, зато се Мирослав Драмлић нада да ће српски народ, овог пута, када већ има право избора, изабрати најбоље – српске радикале, јер народним пословима се могу бавити само људи испуњени искреном љубављу према свом народу. Своју љубав према народу српски радикали су много пута доказали. То није демагогија, него истинско разумевање животних тегиба. Суочавање српских радикала с влашћу није ништа друго него суочавање са животом, овладавање и превазилажење животних недаћа, што није ни лако, а ни једноставно, и за то је потребно много вештине, националне спремности и патриотске дужности.

У свом животу Мирослав Драмлић савладао је многобројне препреке, не само да би себи приуштио лакши живот, или решавање неких личних проблема, већ да би помогао у решавању проблема људи којима се чинило да излаза нема. За такав посао потребно је много љубави према људима, енергије и огромна снага воље, али такви су сви српски радикали – честити, поуздани и у сталној служби народа.

Јасна Олујић-Радовановић

• Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ • Издање приредио: Општински одбор Српске радикалне странке Гроцка • Главни и одговорни уредник: Симиша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Душан Весић • Помоћник главног и одговорног уредника: Јасна Олујић Радовановић • Техничко уређење и компјутерски прелом: Саша Радовановић • Лектор: Зорица Илић • Редакција: Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ, Јана Живаљевић, Александар Вучић, Драгољуб Стаменковић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Вељко Дукић, Весна Марић • Секретар редакције: Љиљана Михајловић • Штампана: „Етикета“ 20 октобра 2, 11307 Болеч

ГЛАСАЈТЕ ЗА НАЈБОЉЕ!

**Памет, знање и поштење!
Мудрост, храброст, поверење!**

НЕКА НАЈБОЉИ ПОБЕДИ!

**СРПСКА
РАДИКАЛНА СТРАНКА**